

[Statsministeren.]

økonomiske forhold. Vi fik igen hele vikingeventyret om, hvor elendigt der var her i landet, da den borgerlige regering trådte til i 1950, og hvor vidunderligt alting var nu, da ved skæbnens tragiske tilfældighed det ærede medlem og hans kolleger måtte træde tilbage. Påstanden om, at vi — den nuværende regering — ville inflation, blev gentaget, og det ærede medlem hr. Aksel Møller var inde på samme emne. Finansministeren vil senere kommentere disse påstande, og jeg skal derfor nøjes med endnu en gang at fastslå, at den socialdemokratiske regering ikke førte inflationspolitik, og at den nuværende regering selvfølgelig heller ikke påtænker noget sådant i årene fremover.

Nu da valgkampen er forbi for denne gang, ville det klæde begge de ærede medlemmer — og de ville vinde ved det — at standse amnestuehistorierne om vor regeringsperiode fra 1947 til 1950 og være så saglige at indrømme, at hovedparten af de elementer, der bestemmer valutaudviklingen — måske bortset fra stærkt øgede skatter og en bevidst fremkaldt arbejdsløshed med deraf følgende radikal forbrugsnedgang — i det store og hele ligger udenfor, hvad en dansk regering behersker. Det er jo den rene demagogi, når man i agitationen simpelt og primitivt har søgt at give den tidligere socialdemokratiske regering skylden for de prismæssige virkninger, Koreakrigen udløste i dansk økonomi — jeg sagde: simpel og primitiv demagogi.

Det er vel iøvrigt også et noget ejendommeligt tidspunkt at diskutere inflation og prisstigninger på, nu da der nærmest er udsigt til et prisfald.

Det må da for det første være opgaven at sikre, at et fald i priserne, som kommer til os udefra, tilstrækkelig hurtigt kommer forbrugerne tilgode. Der vil nok være et og andet at rette på dette område. Der synes i hvert fald at være en tendens til, at stigninger i eksportpriserne for landbrugets varer slår noget hurtigere igennem på hjem-

memarkedet end tilsvarende nedgange. Dernæst må vi, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på, måske begynde at overveje virkningerne af en midlertidig svækkelse af den internationale konjunktur. Det tidspunkt kan måske indtræde, før vi venter det.

Hele dette spørgsmål har jo flere sider. En sådan svækkelse af konjunkturerne vil ramme vor eksport, som det blev nævnt i vor programtale, og jeg kan kun med tilfredshed konstatere, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen næsten ord til andet gentog programtalens ord om dette spørgsmål.

Jeg er glad for, at denne nye tone kom ind i det ærede medlems taler. Vi hørte jo ikke meget om den side af sagen under valgkampen, da han, mesterlig som han er som agitator, fremstillede alt, selv valutastillingen, rosenrødt. Det var alene overladt til den tidligere finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at fremdrage disse mere alvorlige, men jeg tror virkelighedsnære træk i vort økonomiske billede.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksens udtalelse om, at det fremdeles er påkrævet at holde øje med forbruget og at give de produktive investeringer en førsteprioritet, har jeg noteret med stor interesse. Jeg håber at kunne tage den som udtryk for, at man ikke fra partiet venstres side vil lægge hindringer i vejen for den nødvendige dækning af udgifterne til såvel vort ydre værn, forsvaret, som den tiltrængte udbygning af det indre værn i form af en udbygning af reformlovgivningen. Som den økonomiske situation er i øjeblikket, må der efter regeringens opfattelse stadig stiles efter et reelt overskud på statens regnskab.

Lad mig i denne forbindelse gøre et par korte bemærkninger om skattefradragsretten, idet jeg iøvrigt overlader til finansministeren at besvare de forskellige spørgsmål vedrørende den kommende skattereform.

Der er blevet udtalt nogen forundring over, at skattefradragsreglen ikke var nævnt